

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מצינעא דף צ"ו ע"א

האם הבעל כאשתו (בנכסי מלוג שלה) לענין שאלה בבעלים?

ריש לקיש	ר' יוחנן	
חייב	פטור	שאל פרה מן האשה ¹ ונשאל בעלה עם הפרה
חייב	פטור	האשה ששאלה פרה (בשביל הנכסי מלוג) ונשאל בעל הפרה לבעלה

דף צ"ו ע"ב

האם הבעל חייב לשלם במקרים דלהלן אם נאנסה הבהמה?

הקדמה: בעל בנכסי אשתו לרמי בר חמא הוא או שואל או שוכר, ולרבא דינו כלוקח ראשון².

לוקח	שוכר	שואל	
פטור ³	פטור ⁴	פטור ⁵	שכר (או שאל ⁶) ממנה פרה ואח"כ נשאה
פטור	פטור ⁴	רבנן: פטור ר' יוסי: חייב ⁷	שכרה היא פרה מעלמא ואח"כ נשאה

¹האשה אינה יכולה להשאיל פרת נכסי מלוג לבדה, שהרי נכסי מלוג שלה משועבדים הם לבעלה. ונחלקו שני תירוצי התוס' (ד"ה שאל) אם לשון הגמ' לאו דוקא, והאיש הוא שהשאיל הפרה של נכסי מלוג, או אם כוונת הגמ' שהאיש צריך רשותה כדי להשאיל לפרת נכסי מלוג שלה, ושניהם השאילוה (עי' מהרש"א ותוס' רא"ש).

²ראה תוס' ד"ה אלא, שכתבו שאף שדינו כלוקח דוקא היכא שאין הפסד לאחרים, דבכה"ג שיש הפסד לאחרים דינו כחורש, מ"מ כאן לא חשיב הפסד למשאיל אי פטרינן לבעל בגניבה ואבידה (דהיינו שאין אנו דנים אותו כחורש, שחייב בגניבה ואבידה בשור ששאל אביו), כי יכל לא להשאיל.

³מקרה זה לא נזכר בגמ', אולם פשוט שפטור, דכיון שהוא לוקח חשוב שהוא שלו.
⁴הטעם, שהרי השוכר פטור באונסין גם אם לא היתה השכירות בבעלים.

⁵כן הסיקה הגמ', דבשעת הנשואין באה שכירות (או שאלה) בבעלים ומוציאה ממה שהיה שכירות (או שאלה) שלא בבעלים עד הנשואין, כיון חשוב כשכירות (או שאלה) חדשה משעה שנשאה, ואז היתה עמו. ואף שנקטה הגמ' ששכר הפרה ממנה, ה"ה נמי בשאלה ממנה, ע"י הערה הבאה.

⁶עי' תד"ה דאגר (וכן למסקנת הגמ', אתיא שאלה בבעלים ומפקעא שאלה שלא בבעלים).
⁷הטעם, כיון שמשלם הבעל למשכיר ולא לאשתו, ואינו כשאלה בבעלים כלפי המשכיר, רק כלפי אשתו.